

[SABATARYJUS *sb m*

(*lat*) *N pl* sabatarii.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto wypełnia obrzęd szabatu, świętuje w szabat [sabbatarius – sobotę dzierżący, święcący Mącz 362d; sabatarii – sobotnicy, to jest sobotę za święto trzymający Mącz 362d; – żydowie, sobotoświętowi Calep; Żyd – sabbatarius Cn]: Sabbatarij/ io [!] ielt łobotnicy/ którzy żydowskiim obyczaiem Sobotę święcą RodzajLutera C2.

Synonimy: sobotnik, sobotoświętowy.

JR, (LW, MC, MN)